

**Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1927-1929 : Ep. L
45 - 65**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

märbocker Summe 3/5 1928.

Käru, älskade!

Ja, nu sänder jag dig alltså det sista och jag tror nog inte, att det lånar sig att du inte godkänner detta. Jag kan säkert inte få det bättre. Naturligtvis kunde Karl - Artur få leva, det behövs bara strykbarheten på slutet, men nog är det bättre, att han dör. Jag har försäkt i flera dagar

att få honom litet ädel och
omvärd, men han ville icke själva,
jag har bejudit Tiv, men sådan
här ville han vara. Det är rent
koniskt. Hur figurerne i en bok
liksom sköta sig själva mot slat-
tet. En sista vackert gest kunde
jag förmå honom Tiv, men det
var allt.

Och mätte nu Gud signa verket!

Och tacka för att du har hjälpt
mig så här långt. Jag förs icke
tacka riktigt ännu, förre än jag
vet, att jag icke för bakläxa.

Vi ha så utmärkt vackert
väder björkarna slå ut i
dag. Det är rent galat, därför

att isarna är kvar på sjöarna, så
att kälken måste komma åter,
men det har varit ofantligt
sprävt.

Ja som jag sade dig, har
Bob blivit skjutet. Han fick
en förfärlig hosta. Veterinären
kom hit och sade, att han hade
lungrotta och måste dö. Jag
skrev genast till hans ägarinn-
na, och bad henne komma hit
och ta farväl, men han kunde icke
fara ifrån sina äggkläcknings-
maskiner och nu är den lille
smälle hästen borta. Jag riktigt
sörjde honom.

Lins är icke borta, men han

har undergått en sorglig meta-
morfo. Han var så fet och långhårig
han bara kröp framåt markens, sprang
slöbrigt. Och nu ha Frökene och inspekt
torn klippt honom som lejon. Det är
punktansvärt. Han är vit som en
människe på kroppen. Det blir en
skandal för läristerne, men han är
själva mycket belåten.

Sigrid Nilsson har varit här och
bjudit på brällan. Skall stå i kyrkan
med midelag på privatkathollet i
Inome nästa söndag. Tänk på mig!
Det blir kanske något roligt att
berätta om, då jag kommer till
dig. Lov väl till dens! Din Selma.